

‘Bunkerkoning’ gaat als duikboot

Friesland spreekt een woordje mee op het WK golf voor junioren. Koen Friezema en de eveneens op de banen van Lauswolt spelende Steven Chapman reizen vol goede moed af naar Portugal. Als het aan Steven (13) ligt, verdient hij nog heel veel patatjes met frikandellen in pindasaus.

PETER VAN DER MEEREN

Het verhaal van Steven Chapman is opmerkelijk, en niet alleen omdat hij na een goede prestatie door zijn ouders wordt getraakteerd op zijn geliefde snack. De Heerenveense vwo-leerling kwam per toeval in aanraking met golf en noteerde in vijftien maanden tijd liefst drie hole-in-ones. Dit terwijl hij twee keer een polsbreuk opliep.

Steven is de zoon van Paul en Gulnaz Chapman. De twee leerden elkaar in 2005 kennen tijdens een vakantie in Egypte. Paul Chapman (55) is een Engelsman, afkomstig uit Falmouth. Zijn vrouw heeft de Russische nationaliteit. Hun zoon werd geboren in Heerenveen, waar Paul Chapman dertig jaar geleden vanwege zijn baan in de polyesterbewerking terecht kwam.

Hij kon behoorlijk golven (handicap 9), maar Paul Chapman timmerde vooral aan de weg als darter. Bij de bond BDO heeft hij gespeeld tegen onder andere Raymond van Barneveld en Co Stompé. „Als kampioen van het district Cornwall mocht ik meedoen aan de kwalificatie voor het Lakeside-WK in Frimley Green. Het scheelde niet veel, maar ik heb het helaas niet gehaald. Later heb ik in Nederland nog in de hoogste divisie gespeeld.”

Chapman kwam mede door zijn werk („Ik heb ook pijpleidingen aangelegd in Rusland”) in Nederland niet meer aan golfen toe. De tas met clubs stond werkeloos in de schuur. Tót zoon Steven er bijna drie jaar geleden zijn oog op liet vallen.

„Door de coronacrisis kon ik niet meer voetballen en tennissen”, vertelt Chapman junior. „Ik verveelde me en vroeg mijn vader of we niet eens wat golfballetjes konden slaan. Dat wilde hij wel. We zijn naar een weiland gereden en met een heel oud ‘ijzer’ sloeg ik de ballen wel lekker weg. Ik voelde meteen: dit is geweldig, hier wil ik mee verder.”

„Iedere vader zal natuurlijk de loftrumpet steken over zijn zoon, maar ik zag meteen dat Steven er aanleg

Steven Chapman tijdens een ‘bunkertraining’, deze week op de banen van Lauswolt. FOTO JILMER POSTMA

voor had”, aldus Paul Chapman. „Noem het natuurlijk talent. We zijn naar de Heidemeer-baan in Heerenveen gegaan en daar kregen we toestemming om te gaan oefenen.”

Steven: „Ik ging er elke dag heen en train nog steeds zes of zeven dagen in de week. Toen we een keer in Sint Nicolaasga trinden, maakte ik kennis met Auke Hempenius. Hij raakte enthousiast over mijn voordeelingen en is sindsdien mijn *golffpro*, mijn trainer.”

Op de voorlaatste dag van 2020 sloeg Steven op Heidemeer zijn eerste hole-in-one. Op baan 7 overbrugde hij een afstand van 87 meter. Op dezelfde hole presteerde Steven een half jaar later hetzelfde, maar toen vanaf 131 meter. Op 10 maart 2022 mocht hij wederom zijn tanden zetten in een patatje met frikandel. „Die

Golftalent Steven verdient patat met frikandel na slaan van hole-in-one

derde hole-in-one sloeg ik ‘van geel’, ofwel over de hele baan.” Dat betreft een afstand van 152 meter. „Je denkt niet dat het kan, maar ik zag het opnieuw voor m’n ogen gebeuren”, aldus Paul Chapman.

Inmiddels speelt zijn zoon met een golfhandicap van 5,3. Daar konden zelfs twee polsbreuken hem niet van weerhouden. „De eerste keer brak ik mijn pols tijdens een vakantie in Rusland, bij de familie van mijn moeder. Daar kunnen we nu

helaas niet meer heen vanwege de oorlog. De tweede keer struikelde ik op een golfbaan over een touwtje. Mijn pols moest weer in het gips, maar toch heb ik doorgetraind. Ik kon heel veel oefenen op het putten, de bal met precisie de laatste tik richting de hole geven.”

Om dagelijks te kunnen trainen, is Steven overgestapt naar het Sevenwolden-college, een LOOT-school (Landelijke Organisatie Onderwijs en Topsport). „Dan kan ik vrijstelling van les krijgen als ik toernooien speel en wil trainen”, vertelt Steven.

Zijn vader heeft zijn vaste baan opgezegd en werkt als uitzendkracht, „als het me uitkomt. Want ik sta volledig tot de beschikking van Steven”, aldus Paul Chapman. „Om

op hoog niveau te kunnen golven, moeten we vaak diep Nederland in en naar het buitenland. Ik ben zijn chauffeur en begeleider.” Steven: „Als het mag van de wedstrijdleiding, is papa mijn caddy en draagt hij mijn golftas.”

Dat laatste is een pittige klus, want Steven speelt niet meer alleen met het ‘oude ijzer’ SW-64. Hij beschikt over veertien clubs. „Dat heeft me een paar duizend euro gekost”, aldus senior. Tot de uitrusting behoren ook zo’n honderd balletjes, twee paar schoenen en aanverwante accessoires. „Het is niet goedkoop en daarom hopen we dat er sponsors geïnteresseerd raken.”

Het reizen, ook voor trainingen, is noodzakelijk, omdat de banen van Heidemeer en Lauswolt in Beetsterzwaag inmiddels te klein zijn geworden voor Steven. „Ik sla een bal nu meer dan 200 meter ver. Om voluit te kunnen slaan, train ik veel in Emmeloord. Als ik sla, is de snelheid van mijn club zo’n 100 mijl per uur, 160 kilometer. Een door mij goed geraakte bal kan een snelheid halen van 240 kilometer per uur.”

Paul Chapman: „Als je dat vergelijkt met de ‘grote’ profs, is dat nog langzaam, maar Steven is natuurlijk nog hartstikke jong. Je moet echt uitkijken dat je niks forceert. Steven is in de groei en kan niet volledig belast worden.”

De groei zorgt er ook voor dat het materiaal voortdurend moet worden aangepast. „Onlangs hebben we best een dure club voor het putten aangeschaft. Die is op maat gemaakt, aangepast aan zijn lichaams lengte. Het kan best zijn dat die club over een halfjaar alweer te klein is.”

Steven heeft inmiddels een aardig gevulde prijzenkast bijeen geslagen. In november won hij een groot juniorentoernooi in België. „Dat ging over drie rondes. Als ik aan de vierde had kunnen meedoen, had ik me gekwalificeerd voor de US Open op de banen van Pinehurst. Dan had ik de profs tegen het lijf kunnen lopen.”

Mannen zoals Tiger Woods en Jordan Spieth. „Dat zijn mijn idolen. Ik kijk veel filmpjes van ze, en ook van anders profs. Daar leer ik veel van.”

De Heerenveener zet alles op alles om de mondiale top te bereiken. „Over vijf jaar wil ik een Tour-prof zijn”, zegt Steven. Senior is optimistisch. „Hij gaat zo snel als een duikboot. Maar nogmaals: we moeten voorzichtig zijn. En het is te hopen dat we het kunnen blijven betalen, want ook zijn trip naar het WK moet uit eigen zak bekostigd worden.”

Het WK voor junioren vindt over een maand plaats op de banen van het Zuid-Portugese Amendoeira. Koen Friezema (handicap +0,6) doet mee in de categorie 17/18-jarigen. Lauswolt-clubgenoot Steven Chapman komt uit bij de 13- en 14-jarigen. Hij treft onder meer talenten uit Engeland, Hongkong en Syrië.

De voorbereiding verloopt niet optimaal. „Door het slechte weer kunnen we niet altijd en overall trainen”, aldus Steven.

Maar hij laat zich nergens door weerhouden, ook niet door een ‘afzwaaiër’ die in de bunker, de zandbak, belandt. „De bunkerslag vind ik eigenlijk het allerleukste. Ik ben er ook wel aardig goed in. Tenminste, dat vinden mijn vader en mijn coach. Ze noemen me daarom wel ‘de bunkerkoning’.”